

har Udvalget ikke fundet Anledning til at stille Vædringsforslag mere end paa et Par enkelte Punkter. Udvalget i sin Helhed har foreslaaet Vædringer med Hensyn til 9 Embeder, og Flertallet desuden med Hensyn til 12. Det Standpunkt, som man har indtaget, har i det Hele været det, at der under de nuværende økonomiske Forhold ikke var Anledning til at forhøje Kontorholdsvederlaget, medmindre der foresaa ganske særlige Omstændigheder, der kunde begrunde det. Udvalget har, ligesaa vel som Ministeriet, i det Hele lagt Indberetningerne fra de vedkommende Embedsmænd til Grund, men samtidig har man været enig med Ministeriet om, at det ikke kunde gaa an alene at bygge paa Indberetningerne fra Embedsmændene. Man har været nødt til at anvende et Skjøn, som væsentlig har været bygget paa Sammenligninger imellem de forskellige Embeder af lignende Art; men dette Skjøn have vi ofte været noget i Forlegenhed med, idet det ikke er saa ganske let at sammenstille Embederne, hvor der tidt er store Forskelligheder i de forskellige Egne, og Udvalget er derfor blevet enigt om at henstille til den ærede Minister, om ikke i Fremtiden Kontorholdsforslagene foruden den Overfugt, der nu findes bag i dem angaaende de Gehyrer, der ere indkomne i Statskassen fra de forskellige Embeder, tillige maatte indeholde en Overfugt over de forskellige Embeders Størrelse, deres Udstrækning i Flademaal og Indbyggerantal, og saa vidt gjørligt over de vigtigste Forretninger ved Embederne. Paa denne Maade vilde Skjønet blive bedre begrundet og mere ligeligt, end hidtil har været Tilfældet. Med Hensyn til de Embeder, der findes opførte paa § 10: de Embeder, der nylig ere gaaede over fra at være sportellønnede til at være fastlønnede, finder i hvert Tilfælde Flertallet Anledning til at gjøre en Bemærkning her i Thinget. Vi have nemlig der mødt et Forhold, som Folkethinget jævnlig har mødt i lignende Tilfælde, idet de sportellønnede Embedsmænd have opgivet deres Kontorudgifter i de sidste 10 Aar med saa lavt et Beløb, at det er aldeles usatteligt, hvorledes de have kunnet komme igennem dermed, og at det vilde være i høj Grad ubilligt imod deres Efterfølgere, de fast lønnede Embedsmænd, hvis man vilde lægge disse Kontorudgifter til Grund. Dette Forhold har været særlig paafaldende ved Embedet i Silkeborg. Den tidligere Retsbetjent, Kammerjunker Drechsel, har opgivet, at han har forbrugt til Kontorhold 1,883 Kr. og nogle Ore i Løbet af de sidste 10 Aar; men vil man sammenligne dette

Embedet med andre af lignende Beskaffenhed, ser man, at det mindste Beløb, der ansættes ved saadanne Embeder, er over 3,000 Kr., og det er altsaa paafaldende, at denne Embedsmand har kunnet bestride sit Kontorhold med denne Sum. Det er ofte i lignende Tilfælde blevet paataalt her i Folkethinget, at noget Saadant er sket; thi der er den uheldige Omstændighed derved, at der falder et daarligt Lys over disse Indberetninger, naar man veed, at det er til Embedsmændens Fordel, naar han skal have Pension, at beregne sine Kontorholdsudgifter saa lavt som muligt. Vi have derfor fundet, at der ogsaa i Aar kunde være Anledning til at henlede Opmærksomheden herpaa, og vi gjøre det væsentlig, for at man ved Affattelsen af disse Indberetninger kan være opmærksom paa, at det ikke gaar an at sætte et altfor strigende Misforhold imellem sin Angivelse af, hvad man hidtil har brugt, og hvad der efter almindelige Regler for sparsommeligt og forstandigt Kontorhold vil være nødvendigt. Udvalget har kunnet tiltræde Ministeriets Forslag angaaende alle de Embeder, der ere gaaede over fra sportellønnede til fastlønnede, idet vi erkjende, at der ikke er foreslaaet Mere end tilbørligt. Det er dog ikke blot ved Embedet i Silkeborg, men ogsaa ved andre, at der er et saadant Misforhold til Stede som paaapeget. Endelig er der et Spørgsmaal, der har været paa Dmtale i Udvalget. Det er nemlig kommet til Udvalgets Kundskab, at man paa flere Retsbetjentkontorer har nægtet Folk Tilladelse til uden Betaling at faae Oplysninger af Panteregistrene, og navnlig at Fuldmægtigene, som jo ofte drive en betydelig Sagsførervirksomhed ved Siden af deres Stilling som Fuldmægtige, har nægtet de Sagsførere, der konkurrere med dem, at faae disse Oplysninger, skjøndt Fuldmægtigene i Forveien have saa stort et Forspring i Konkurrencen. Der var i den Anledning i Udvalget Tale om at opstille et bestemt Forslag til en Lovparagraf til Indførelse i denne Lov. Men da man overveiede Sagen nærmere, fandt man, at det vilde have sine Uanskeligheder i en saadan kort Paragraf at faae den Tanke udtrykt, man havde, uden at komme til at gjøre Ret til den ene eller den anden Side, og da vi saa ved Konkurrencen med den høitærede Minister taltes ved om dette, slog Udvalget sig til Ro derved, at Ministeren lovede, at han efter nærmere Forhandling med Udvalget vilde prøve paa at faae dette Forhold ordnet ved et Cirkulære. Tøvrigt skal jeg ikke komme ind paa de forskellige Vædringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet; de ville